

Implementacja population protocols oraz testy wydajnościowe

Grams, Stanisław
Jezierski, Maciej
Korczakowski, Juliusz
MFI UG
Algorytmy Numeryczne

16 stycznia 2019

1 Operacje na macierzach

1.1 O implementacji

Program „*protocols*” został napisany w języku C++, a wyniki działania programu zapisywane są do poszczególnych plików *.csv.

1.2 Zaimplementowane algorytmy

- Algorytm Gaussa z częściowym wyborem elementu (PG - Partial Gauss)
- Algorytm Gaussa z częściowym wyborem elementu i optymalizacją dla macierzy rzadkich (PGS - Partial Gauss for Sparse Matrices)
- Algorytm Jacobiego
- Algorytm Gaussa-Seidela
- Metoda Monte Carlo

2 Implementacja i jej poprawność

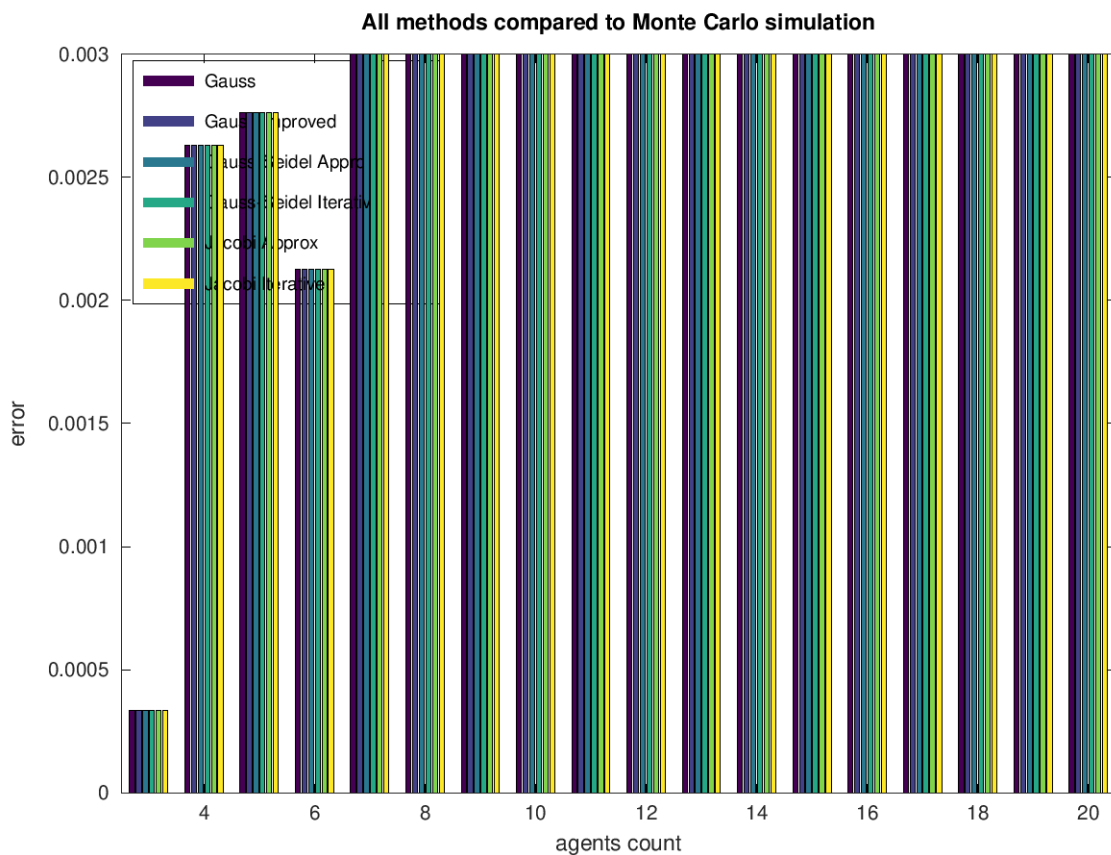
2.1 Generowanie układu równań dla danej liczby agentów

Generowanie układu równań dla danej liczby agentów N odbywa się w sposób następujący:

1. Określenie wszystkich możliwych przypadków (ilość agentów $\#Y$ oraz ilość agentów $\#N$),
2. Wyliczenie wszystkich możliwych kombinacji bez powtórzeń za pomocą Symbolu Newtona $\binom{N}{2}$,
3. Wygenerowanie równań dla poszczególnych przypadków,
4. Osadzenie równań w macierzy,
5. Wypełnienie wektora B zerami.

2.2 Prawidłowość implementacji

By zweryfikować poprawność implementacji, zarówno generowania macierzy jak i obliczania stworzonego w ten sposób układu równań, wszelkie obliczenia porównywane były z wynikami wyliczonymi metodą Monte Carlo. Poniższy wykres obrazuje dokładność wszystkich zaimplementowanych algorytmów względem metody Monte Carlo, na podstawie którego można wnioskować o poprawności zaimplementowanych metod.

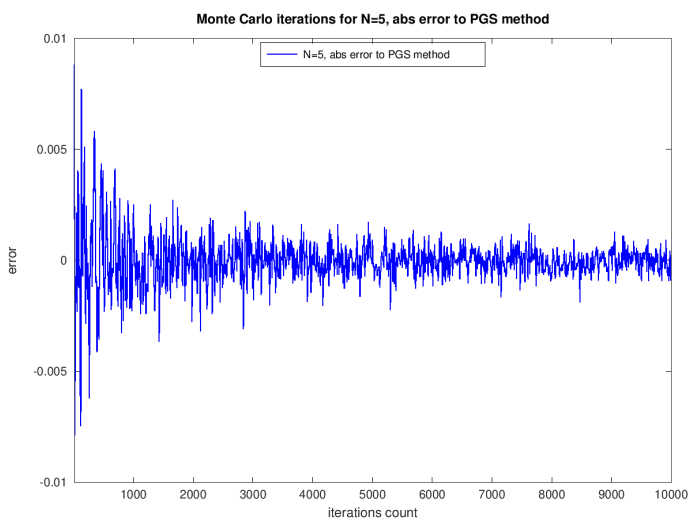
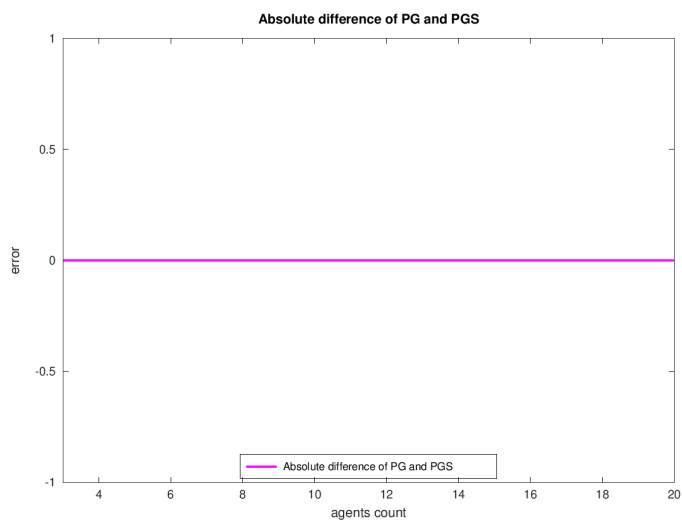

3 Analiza wyników i wydajność zaimplementowanych algorytmów

3.1 Analiza wyników

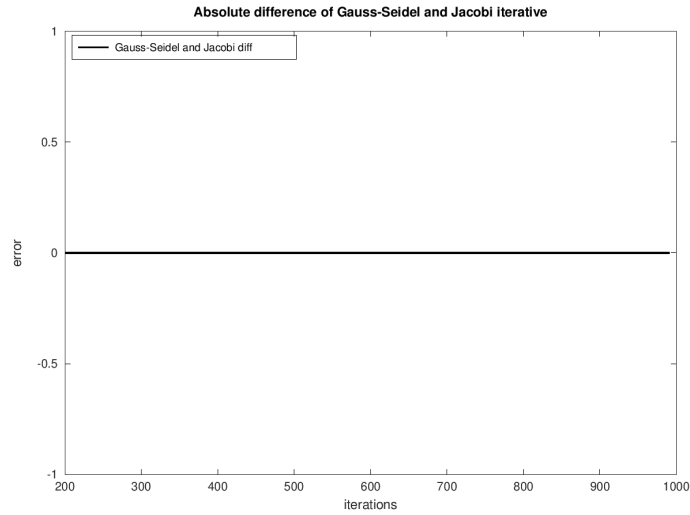
3.1.1 Gauss oraz Gauss z optymalizacją dla macierzy rzadkich

Przeanalizujmy poniższy wykres. Wynika z niego jednoznacznie, że optymalizacja nie wpływa na dokładność. Wyraźnie widać, że na całej długości wykresu błąd wynosi 0.

3.1.2 Algorytmy iteracyjne

Obie zaimplementowane przez nasz zespół metody wykazują się jednakową dokładnością.

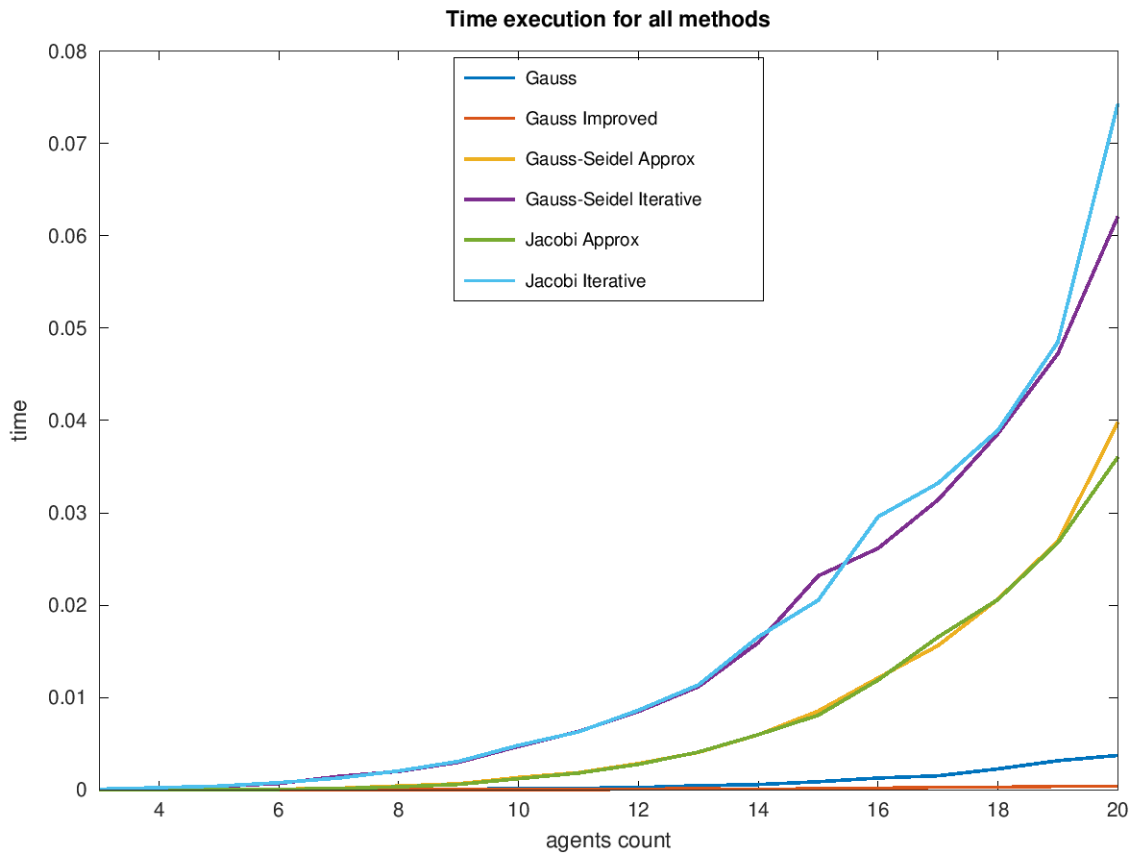
3.2 Wydajność

3.2.1 Wydajność względem wielkości planszy

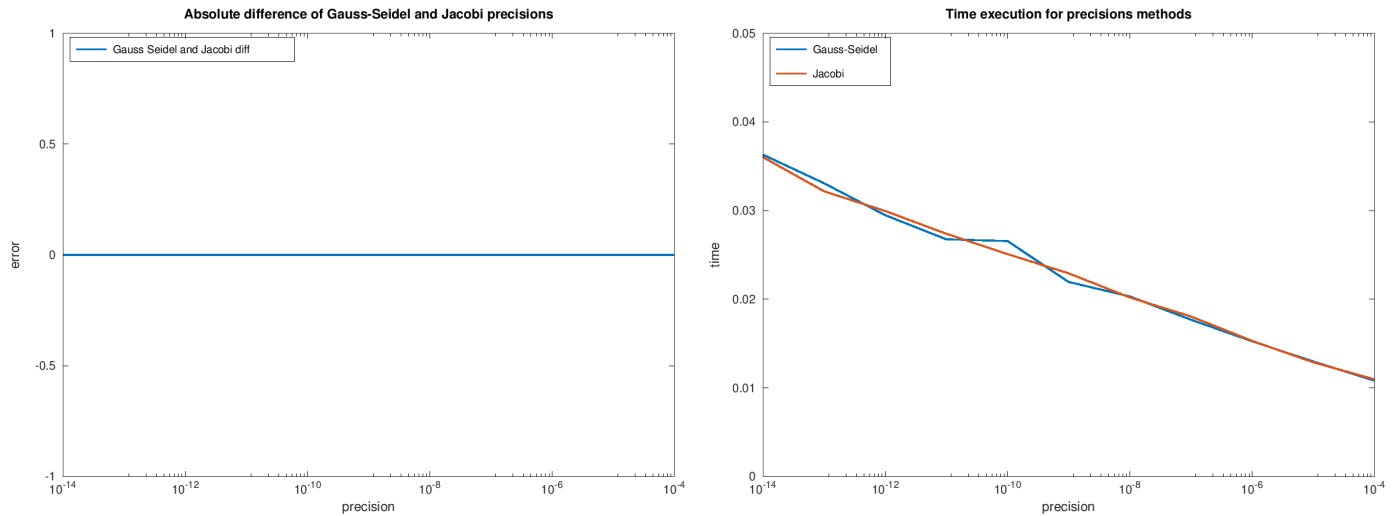
Analizując pierwszy wykres w tym tekście oraz poniższy można wyciągnąć następujące wnioski:

1. Pod względem błędów obliczeń wszystkie metody są bardzo podobne, przy małej wymaganej dokładności wręcz identyczne.
2. Pod względem czasu wykonania wyraźnie wygrywają obie metody na podstawie metody Gaussa, jednak wersja z usprawnieniem z racji swojej specyfikacji jest zdecydowanie najszybsza.

Powyższe wnioski wyraźnie wskazują, że w klasie wydajności względem wielkości planszy, jako optymalny wybór należy wskazać metodę Gaussa z ulepszeniem dla macierzy rzadkich.

3.2.2 Wydajność względem zadanej dokładności

W przypadku tego kryterium porównujemy tylko metody Jacobiego oraz Gaussa-Seidela. Na wykresie *All methods compared to Monte Carlo simulation*, jak i *Absolute difference of Gauss-Seidel and Jacobi precisions* widzimy, że metody te dają wręcz identyczną dokładność. W kwestii czasu wykonania oba algorytmy również plasują się bardzo podobnie, jednak istnieje widoczna różnica na korzyść metody Gaussa-Seidela.

Podsumowując, metody Jacobiego oraz Gaussa-Seidela są bardzo do siebie zbliżone, jednak ze względu na nieznacznie lepszy czas wykonania lepszą okazuje się być metoda Gaussa-Seidela.

4 Podział pracy

Stanisław Grams	Juliusz Korczakowski	Maciej Jezierski
Implementacja algorytmu Gaussa-Seidela	Implementacja algorytmu Jacobiego	Implementacja algorytmu PG oraz PGS
Implementacja symulacji Monte Carlo	Przygotowanie testów i ich uruchomienie	Analiza wykresów oraz przygotowanie sprawozdania
Implementacja algorytmu generowania macierzy	Przygotowanie wykresów końcowych	Praca nad strukturą projektu